

Protokol o události: Výzkum ulic

Číslo:

Lokalita: Brno-město

Název události: Zkoumání zajímavých událostí v ulicích Brna v průběhu všedního dne

Termín konání: 24. 10. 2012, 15.00 – 18.00 hod.

Vedoucí týmu: Dominika Vdolečková

Členové týmu: Viktor Černický, Jasmína Finkeová, Katarína Marková

Průběh výzkumu:

Celá skupina vychází v 15.00 od budovy Filozofické fakulty MU na Gorkého 7 po Veverí směr ulice Česká, před budovou Zdravotního střediska si hrají dvě děti tak, že běhají kolem sochy, chvíli je pozorujeme, dokud si nevšimneme nespokojeného výrazu ve tváři jejich matky, která na ně zavolá, avšak ony nedbají a běhají dál, my raději přecházíme a přes Žerotínovo náměstí, kde se nic zvláštního neděje, se dostáváme na Českou. Na rohu České a Joštovy stojí stánek na podporu kandidátky na prezidentku Táni Fischerové, u něj je jen jedna paní dosti podobná kandidátce, která se nikomu nevnučuje a vypadá, jakoby doufala, že stačí pouhý úsměv, aby přilákala lidi na podpis petice. Přecházíme Joštovu a pokračujeme po Čeké, kousek níž od hodin se nachází další stánek pro podporu kandidáta na prezidenta, tentokrát se jedná o Vladimíra Franze. Zde má na starost podpis petice skupinka mladých lidí, ve chvíli kdy procházíme kolem, se ale nesnaží o nějaké přemlouvání a v klidu kouří a baví se mezi sebou. Po ulici se prochází vyznavač Hare Krišna snažící se navázat rozhovor s procházejícími lidmi a při té příležitosti jim nabídnout nějakou knihu. Naproti ČSOB u zdi Švejk restaurace U Formana hraje na kytaru a zpívá mladý pouliční muzikant, většina lidí jej jen tak míjí, někteří mu hodí pár drobných do futrálu a ta hrstka, která je ochotná se zastavit a poslechnout si jej, se zastavuje až v několikametrové vzdálenosti. Rozhodneme se provést malý experiment a stoupáme si přímo před muzikanta, děláme mu publikum, tleskáme po každé písni a doufáme, že se k nám někdo připojí. Jediné, co se nám tímto povede, je krátké zastavení dvou dívek kousek od nás a značné znervóznění muzikanta. Ten se na nás během svého představení skoro ani nepodívá a působí dojmem, že by byl raději, kdybychom tam nebyli, tak toho necháváme a odcházíme. Perlička: Muž procházející kolem se sluchátky na uších hodil muzikantovi drobné. V 15. 30 se přemísťujeme na náměstí Svobody. Zde se bohužel nic moc neděje, takže pokračujeme na „Zelnák“, kde probíhají trhy s ovocem a zeleninou, obchodníci si ovšem nepomáhají žádnými pokřiky na procházející lidi, nijak nevychvalují své zboží, ani jej okatě nenabízí, vše má jakousi poklidnou atmosféru a až ve chvíli, kdy si nějaký stánek vyberete, začne vám obchodník své zboží nabízet a vychvalovat, jinak si mezi sebou prodejci povídají, vtipkují a smějí se. Nakupování zde je poněkud lidštější než v neosobním supermarketu. Ze Zelného trhu pokračujeme po Masarykově dolů směr Hlavní nádraží. Cestou potkáváme jen prodejce Nového prostoru, který se vyvoláváním zajímavostí z časopisu snaží přitáhnout kupující, což se mu zjevně příliš nedaří, ale aspoň se snaží. Kousek pod McDonalidem stojí muž držící poutací ceduli nejspíš nové restaurace a opodál sedí na zemi žebrající harmonikář. Poprvé narážíme na nějaké větší seskupení lidí před KFC, jedná se o dlouhou frontu, když přicházíme blíž, zjišťujeme, že je zde zaparkované Ice cold cola auto, ke kterému může každý přistoupit a když zmáčkne tlačítko, dostane zdarma mini plechovku nějakého nového druhu Coca cola, povedená reklamní akce, jelikož se fronta nezmenšuje, ale narůstá, nic jiného zajímavého se zde ale neděje. 16. 45 vcházíme do podchodu, ten evidentně slouží jen pro rychlé přemístění se tam, kam potřebují, lidé se zde moc nezastavují, jdou si za svým a snaží se vyhýbat všem těm rozdáváčům různých letáček, ti stojí i u eskalátorů vedoucích k Vaňkovce, po těch my ale nejdeme, pokračujeme podchodem, kde potkáváme jen pár ušmudlaných bezdomovců, kteří se ale nijak neprojevují a hlídku dvou

mužů městské policie jdoucích krokem jak z amerického filmu. Po schodem vyjdeme nahoru na plac před Vaňkovkou, kde usedáme na lavičky a jen tak pozorujeme procházející lidi. Poznatek: Všichni, kdo se zastavují na delší dobu, buď kouří, nebo telefonují. Jakmile získáme sezením nové síly, vyrážíme na další průzkum ulic. Sjíždíme po eskalátoru dolů, přičemž odmítneme další letáčky a odcházíme opět podchodem, kde se stihl objevit pouliční muzikant hrající na nějakou píšťalu. Pokračujeme směrem Grand hotel, pod schody před ním stojí skupinka čtyř mladých lidí žijících dneškem, jeden z nich hraje na flétnu, druhý hlídá psy a další dva prosí lidi o nějaké ty drobné na jídlo, moc se jim to nedaří. Muž hrající na flétnu ji odkládá a začíná žonglovat s flowerstickem a ostatní opět prosí. Viktor s Jasmínou se s nimi dávají do řeči a já s Katarínou je pozorujeme z větší vzdálenosti, tím že jsme se zastavili, jsme dali šanci opilému postaršímu Slovákovi, aby se s námi snažil navázat kontakt, rozumím asi každému druhému slovu, kromě toho, že je nejspíš osamělý a prosí o obejmutí, protože má sestru v Německu, se také snaží dostat na hlavní nádraží, tak jej tam asi po pěti minutách otravování konečně nasměrujeme a on odchází bez obejmutí ale snad dobrým směrem. V tu chvíli se asi ani nedivíme lidem, že si jdou po svých a snaží se o co nejmenší oční kontakt s okolím. Putujeme dál Josefskou ulicí až na parčík Moravského náměstí, kde usedáme na lavičku před kašnu, zde se již ale nic neděje, tak se v 18. 00 loučíme a vyrážíme každý po své trase.

Popis výzkumu:

Funkce členů týmu: Nebyly rozděleny, každý si všímá všeho.

Získaný materiál: Fotografie, poznámky

Náklady: nulové